

Kaders als kompas voor inclusie

Bij Friendship Foundation werken we elke dag aan één duidelijke ambitie: bijdragen aan een eerlijkere wereld voor kinderen en jongeren met een beperking. Dat vraagt om bewuste keuzes. Internationale kaders helpen ons daarbij. Ze geven richting, scherpen onze blik en zorgen ervoor dat we ons werk blijven verbinden aan wat er wereldwijd is afgesproken over onderwijs, inclusie en gelijkwaardigheid.

SDG's: Kwaliteitsonderwijs als fundament

De **Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's)** vormen een breed wereldwijd raamwerk voor duurzame ontwikkeling. Binnen die agenda staat, naast SDG 1 (geen armoede), SDG 8 (eerlijk werk en economische groei), SDG 10 (ongelijkheid verminderen) en SDG 17 (Partnerschap om doelstellingen te bereiken) voor Friendship Foundation **Kwaliteitsonderwijs (SDG 4)** centraal. Onderwijs is vaak het beginpunt van inclusie — of juist van uitsluiting.

Voor kinderen met een beperking is toegang tot passend en inclusief onderwijs nog lang niet vanzelfsprekend. Daarom zetten wij ons in voor onderwijs dat uitgaat van mogelijkheden en ondersteuning biedt waar dat nodig is. Initiatieven zoals **Samen naar School** laten zien hoe kinderen met en zonder beperking samen kunnen leren, opgroeien en zich ontwikkelen. Niet apart, maar samen. Daarmee draagt onderwijs niet alleen bij aan kennis en vaardigheden, maar ook aan wederzijds begrip en gelijkwaardigheid.

[\(meer hierover lezen\)](#)

UNCRPD: inclusie begint bij erkenning en erbij horen

Waar de SDG's richting geven aan *wat* we willen bereiken, maakt het **VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (UNCRPD)** duidelijk *waarom* dat nodig is. Het verdrag benadrukt dat kinderen en jongeren met een beperking volwaardige burgers zijn, met dezelfde rechten als ieder ander.

Voor Friendship Foundation zijn met name de artikelen **5, 7, 8, 9, 19, 24 en 27** leidend. **Artikel 7**, over **kinderen met een handicap**, onderstreept dat kinderen recht hebben op volledige deelname aan het gezinsleven, onderwijs en de samenleving. Dat betekent: gezien worden, gehoord worden en serieus genomen worden vanaf jonge leeftijd.

Inclusief onderwijs (artikel 24) speelt hierin een sleutelrol. Het gaat niet alleen om toegang tot een schoolgebouw, maar om onderwijs waarin kinderen zich welkom voelen, zich kunnen ontwikkelen en deel uitmaken van de gemeenschap. Inclusief onderwijs draagt bij aan zelfvertrouwen en sociale verbinding, en voorkomt dat kinderen al vroeg buiten de samenleving worden geplaatst.

Minstens zo belangrijk is de plek van kinderen in hun **gezin en directe omgeving**. Artikelen zoals **artikel 19** maken duidelijk dat kinderen met een beperking recht hebben op een leven binnen het gezin en de gemeenschap, en niet geïsoleerd mogen worden. Ondersteuning moet erop gericht

zijn om gezinnen te versterken, niet om kinderen los te trekken uit hun sociale context. Bewustwording (**artikel 8**) is daarbij essentieel: inclusie vraagt niet alleen om voorzieningen, maar ook om een andere manier van kijken.

Het UNCRPD helpt ons om voortdurend te toetsen of ons werk bijdraagt aan echte participatie. Niet alleen meedoen op papier, maar daadwerkelijk erbij horen — thuis, op school en in de samenleving. [\(meer hierover lezen\)](#)

CBR-guidelines: educatie en levensonderhoud in samenhang

Om deze rechten te verbinden aan de dagelijkse praktijk gebruiken we de **CBR-guidelines** (Community Based Rehabilitation) van de Wereldgezondheidsorganisatie. Deze matrix helpt ons om breed te kijken naar wat kinderen en jongeren nodig hebben om volwaardig mee te doen.

Onze focus ligt op **educatie** en **levensonderhoud**, omdat deze domeinen sterk met elkaar verbonden zijn. Educatie gaat over meer dan formeel onderwijs alleen: het gaat om leren op verschillende manieren, op verschillende momenten in het leven. Wat iemand nodig heeft, verschilt — en die diversiteit vraagt om flexibiliteit.

Levensonderhoud bouwt daarop voort. Jongeren ondersteunen bij de overgang naar werk, het ontwikkelen van vaardigheden en het opbouwen van een zelfstandig bestaan vergroot hun positie in de samenleving. Het gaat om perspectief, autonomie en het vertrouwen dat iemands bijdrage ertoe doet.

[\(meer hierover lezen\)](#)

Klein, maar betekenisvol

De SDG's, het UNCRPD en de CBR-guidelines vormen samen het kompas voor ons werk. Ze helpen ons om gericht, doordacht en in samenhang te werken aan inclusie. We weten dat onze bijdrage onderdeel is van een groter geheel, maar juist door trouw te blijven aan deze kaders maken we impact.

Stap voor stap, samen met anderen. Klein misschien, maar altijd betekenisvol.